

השיעור השבועי

של מורינו ראש הישיבה

הגאון המקובל רבי מרדכי עטייה שליט"א

בענין

בנין חכמה ובינה דנוק' בשלימות - המשך

י"ט תמוז תשע"ז

תוכן הענינים

- א..... בנין חכמה ובינה דנוק, מתחיל בתיבת טובים ונשלם בקונה הכל
- ב..... בשער הכוונות לא מפורש החילוק בין טובים לקונה הכל
- ד..... הכוונה בקונה הכל לבנות חכמה ובינה דנוק בשלימות
- ה..... בנין חכמה ובינה דנוק' מכת הארת המוח שבפ"ע דנ"ה דז"א
- ו..... המוחין שבפ"ע דנ"ה דז"א מאירים יותר מכת ירידת חסדי נ"ה לנ"ה דז"א
- ז..... בקונה הכל יש חיזוק למוחין שבחו"ב דרחל, מכת גילוי המוחין שבנ"ה
- ח..... דז"א

להארות ולהערות

nivimaerocc@gmail.com

בנין חכמה ובינה דנוק' בשלימותם – המשך

בנין חכמה ובינה דנוק', מתחיל בתיבת טובים ונשלם בקונה הכל

בשער הכוונות דף ל"ב ע"א [שורה המתחילה יעקב] כתב וז"ל: ואות כ' של הכל תכוין בה אל רחל. כי הנה עתה לוקחת [רחל] ב' מוחין [דחכמה ובינה] בשלמותם. משא"כ במילת גומל חסדים טובים כנ"ל.

לפי כי עתה שנגמר אבא ליכנס, נמצא כי עתה המוחין שלה הם בשלימותם.

ובשיעור הקודם הרחבנו הרבה לבאר את כוונת הרב בשורות אלו, עפ"י מ"ש הרב באתי לגני [ח"ב דף קפ"ו ע"א בביאורו על שער ל"ד ספ"ו]. ונחזור עתה בקצרה על עקרי הדברים.

כוונת הרב לומר דאעפ"י שכבר בתיבת טובים [סידור דף ס"ה ע"א] נמשכו חסדי נצח הוד דז"א לחכמה ובינה דנוק' כדי להשלימם ל"ס, מ"מ מאחר וחסדי נצח הוד הללו אינם אלא הארת ענפי החסדים, לכן אינם יכולים לבנות את החכמה ובינה דנוק' בשלימותם. ורק עתה בתיבת קונה הכל [דף ס"ט ע"א] כשנמשך או"ח של ענפי החסדים דנצח הוד לחכמה ובינה דנוק', אז יעשה בנין חכמה ובינה דנוק' בשלימותם.

וזהו שכתב בשעה"כ לכוין באות כ' של הכל אל רחל, כי הנה עתה לוקחת ב' מוחין [דחכמה ובינה] בשלימותם, משא"כ במילת גומל חסדים טובים. והיינו שבתיבת טובים נבנה ברחל חכמה ובינה שלה, מהארות, לכן בנין זה לא נעשה בשלימות,

ורק עתה בקונה הכל שנמשכו ענפי החסדים נעשה הדבר בשלימות.

בשער הכוונות לא מפורש החילוק בין טובים לקונה הכל
אלא שעדיין יש להבין, שהרי ס"ס בשער הכוונות לא נזכר שהחילוק בין בנין חכמה ובינה דנוק' שבתיבת טובים, לבין בנין חכמה ובינה דנוק' שבתיבת קונה הכל, הוא מחמת שבטובים לקחה הנוק' הארת החסדים, וכאן בקונה הכל לקחה הנוק' או"ח של ענפי החסדים.

ובשיעור הקודם ביארנו, שיש מקור לביאור שביאר הרב באתי לגני את שער הכוונות, והוא מדברי הרש"ש זיע"א עפ"י מה שביאר בו השד"ה.

ונרחיב בדבר זה: הנה הרש"ש [בנה"ש דף כ"ח סע"א ד"ה בענין. והובאו דבריו באיפה שלימה [דף ל"ו ע"א אות ב'] כתב: שא"א להמשיך כפל [או"ח] של ענפי שני חסדים דנצח הוד, לחכמה ובינה דנוק', כי אם אחר ירידתם [לנצח הוד דז"א], שהוא אחר ירידת והמשכת ב' צלמי הל"מ בקונה הכל.

וכוונת הרש"ש, שרק אחר שנכוין להמשיך צלמי ל"מ דאבא [סידור דף ס"ח ע"א וע"ב], אז נוכל לכוין להמשיך את ענפי חסדי נצח הוד, לנצח הוד דז"א, ומשם לחכמה ובינה דרחל.

ובהשמטות לאיפה שלימה שבסוף ספר אוצרות חיים [דף נ"ח ע"ב], כתב השד"ה שהמקור לדברי הרש"ש, הוא ממה שכתב הרב בשעה"כ [דף ל"ב ע"ב הנ"ל] וז"ל: [כי הנה עתה לוקחת [רחל] ב' מוחין [דחכמה ובינה] בשלימותם וכו'], לפי כי עתה שנגמר אבא ליכנס, נמצא כי עתה המוחין שלהם בשלימותם.

וס"ל להרש"ש ז"ל [דמ"ש הרב] נגמר אבא ליכנס, ר"ל גם על ל"מ דאבא עכ"ל.

והינו שרק אחר שימשכו צלמי ל"מ דאבא, אז תוכל רחל לקחת את ב' המוחין דחכמה ובינה בשלימותם. אלא שצריך ביאור, שהרי בשעה"כ לא קשר את מה שלוקחת נוק' חכמה ובינה בקונה הכל, לענין המשכת חסדי נצח הוד לנצח הוד דז"א ומשם לחכמה ובינה דנוק'. וא"כ אף שנפרש דמ"ש הרב בשעה"כ: לפי כי עתה שנגמר אבא ליכנס, הכוונה שנמשכו גם צלמי ל"מ דאבא, מ"מ לא נזכר בשעה"כ שאחר ל"מ דאבא, ימשכו חסדי נצח הוד לנצח הוד דז"א ומשם לחכמה ובינה דנוק'. וא"כ עדין צריך להבין מנין ידע הרש"ש שהמשכת חסדי נצח הוד למקומם, תהיה רק אחר המשכת צלמי ל"מ.

ומוכרחים אנו לומר דהשד"ה והרש"ש הבינו, דמ"ש בשעה"כ: נמצא כי עתה המוחין שלה [דרחל] הם בשלימותם, הכוונה שגם נמשכו ענפי החסדים דנצח הוד בחכמה ובינה דרחל, כמפורש בע"ח ואוצ"ח שער תיקון הנוק' פ"א [דף מ"ה ע"א], שעיי"ז נתקנו חכמה ובינה שלה בשלימותם, ואם נשאל למה בשעה"כ לא נזכרו חסדי נו"ה נשיב שדבר זה מפורש כבר בע"ח שער תיקון הנוק' וכו"ל. ובשעה"כ רצה הרב לבאר רק את החידוש שיש כאן, והוא שצריך שיכנסו תחילה ל"מ דאבא ורק אז ימשכו חסדי נו"ה וכו' וממילא שפיר יש מקור לרש"ש מדברי שעה"כ שא"א להמשיך את חסדי נצח הוד לחכמה ובינה דנוק' [שעיי"ז יבנו חכמה ובינה דנוק' בשלימותם], אלא א"כ יגמר אבא ליכנס¹.

¹ ולכאור' עדין קשה דבשלמא מה שלא נמשכו חסדי נצח הוד לחכמה ובינה דנוק', זהו משום שהיה צריך להמתין עד שיגמרו להכנס כל המוחין שמצד אבא וכמ"ש כאן בשעה"כ. אך מנין ידע הרש"ש שגם כוונת המשכת חסדי נצח הוד לנצח הוד דז"א, צריכה להמתין לכניסת ל"מ דאבא, ולקמן בעזה"י נרחיב בדבר זה.

ומעתה נמצא שגם הרש"ש [עפ"י מה שלמד בו השד"ה] הבין, דמ"ש בשעה"כ כי הנה עתה לוקחת ב' מוחין בשלימותם הנה זה מכח המשכת ענפי החסדים דנ"ה, הנמשכים [סידור דף ס"ט ע"א] לנצח הוד דז"א ומשם לחכמה ובינה דנוק', ועי"ז נשלם בנין חכמה ובינה דנוק'.

הכוונה בקונה הכל לבנות חכמה ובינה דנוק' בשלימות

נמצינו למדים שהגם שבתבת טובים [סידור דף ס"ה ע"א], כיוונו בבנין חכמה ובינה דנוק', מ"מ כיון ששם נעשה הבנין רק ע"י הארת ענפי החסדים, לכך לא נקרא שנבנו חכמה ובינה דנוק' בשלימותם. ורק עתה בקונה הכל [סידור דף ס"ט ע"א], שלוקחת הנוק' או"ח דענפי החסדים עצמם, נבנים חכמה ובינה שלה בשלימותם.

וראוי א"כ ליתן את הדעת שכאשר נכוין בקונה הכל בהמשכת כפל או"ח דחסדי נצח הוד לחכמה ובינה דנוק' [סידור דף ס"ט ע"א], נכוין גם שעתה יעשה חיזוק והשלמה לבנין חכמה ובינה דנוק' שהתחיל בנינם בתיבת טובים. שהרי כבר בתיבת טובים כשנמשך הארת חסד דנצח לחכמה דנוק', גרם להגדיל בחכמה דנוק' ח' ספירות. ועתה כשנמשך אור חוזר דענפי חסד דנצח לחכמה דנוק', זה יגרום שאותה הגדלה של ח' ספירות תהיה חזקה יותר, ומעתה תהיה חכמה דנוק' בנויה בשלימות. וכן הארת חסד שנמשך להוד ובינה דנוק' בטובים וגרם שם הגדלת ז' ספירות עתה כשנמשך אור חוזר דענפי החסד דהוד לבינה דרחל בקונה הכל, תהיה הגדלה של אותם עוד ז' ספירות בבינה דנוק' חזקה יותר ומעתה תהיה בינה דנוק' בנויה בשלימות.

בנין חכמה ובינה דנוק' מכת הארת המוח שבפ"ע דנ"ה

דז"א

עד עתה עסקנו בחסדי נצח הוד הגורמים הגדלה בחכמה ובינה דנוק', והגדלה זו נרמזה בכוונת ח' דב"ח וז' דג"ז. והיינו שבחכמה דנוק' נגרם הגדלה של עוד ח' ספירות, ע"י חסד דנצח. ובבינה דנוק' נגרם הגדלה של ז' ספירות, ע"י חסד דהוד. והנה מלבד ההגדלה שנעשית ע"י חסדי נצח הוד, יש גם הגדלה שנעשית ע"י מח חכמה ובינה דז"א המלוכשים בפרק עליון דנצח הוד דז"א, המכוון כנגד חכמה ובינה דרחל. וכפי שהרחיב בזה הרב בע"ח [שער ל"ה פ"ד דף נ"ג ע"ב] ובשער הקדמות [דף פ"א ע"ד] ובמבו"ש [דף נ"ב סע"ד], ומסודרת כוונה זו בסידור בתיבת טובים [דף ס"ה ע"א].

וע"י הארת המוחין דחכמה ובינה, המלוכשים בפרק עליון דנצח הוד דז"א, נעשית הגדלה בחכמה ובינה דנוק' של ספירה אחת מתוך הי' ספירות שבחכמה ובינה שלה, שזו הבחינה השניה של ב' דב"ח וג' דג"ז כנודע.

והנה לעיל ביארנו שבענין חסדי נצח הוד שנמשכו לחכמה ובינה דנוק' בתיבת טובים, נעשה חיזוק בקונה הכל וזה ע"י המשכה חדשה שענינה או"ח דענפי החסדים דנצח והוד לחכמה ובינה דנוק'. ומעתה יש לדון האם גם הארת המוחין שנמשכו לחכמה ובינה דנוק' בתיבת טובים, יעשה חיזוק בתיבת קונה הכל.

ולכאורה יש לומר שבשלמא בבחינת החסדים, כיון שבתיבת טובים נמשך רק הארת ענפי החסדים ולא ענפי החסדים עצמם, לכך בתיבת קונה הכל שנמשכין ענפי החסדים עצמם, נעשה חיזוק לפעולת החסדים שהחלה בתיבת טובים.

אך במוחין שנמשכו בתיבת טובים לחכמה ובינה דנוק', לכאורה לא נעשה בהם המשכה נוספת בתיבת קונה הכל, ומדוע

נאמר שבתִּיבֶת קוֹנָה הַכֵּל יִהְיֶה תוֹסֶפֶת וְחִזּוּק גַּם בַּפְּעוּלֹת
הַמוֹחִין שֶׁנַּעֲשֶׂתָה כִּבְר בְּתִיבֶת טוֹבִים.
אִמְנֵם רֵאוּי לִידַע שֶׁאֲכֵן בַּקּוֹנָה הַכֵּל יֵשׁ תוֹסֶפֶת גְּדוּלָה
בְּהֵאֲרַת הַמוֹחִין שֶׁבִּנְצַח הוּד דו"א, יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהֵאִירוּ בְּתִיבֶת
טוֹבִים, וְנִרְחִיב בְּסוּגִיָּא זֶה.

הַמוֹחִין שֶׁבַּפ"ע דַּנ"ה דו"א מֵאִירִים יוֹתֵר מִכַּח יִרִידַת חֲסָדִי נ"ה לַנ"ה דו"א

הֵנָּה הֵרֵב בַּע"ח [שַׁעַר הַשְּׁבִירָה פ"ב דָּף מ"א סַע"ב] וְכֵן
בְּאוּצְרוֹת חַיִּים [שַׁעַר הַנְּקוּדִים פ"ח דָּף י"א סַע"ד], מִבְּאֵר אֵת
הַחִילוּק שֶׁהִיָּה בֵּין שְׁבִירַת כְּלֵי חֲסֵד וְגִבּוּרָה וְשְׁלִישׁ עַלְיוֹן
דִּתְפֹּאֲרַת, לְבִין שְׁבִירַת כְּלֵי ב' שְׁלִישֵׁי תְּפֹאֲרַת וְנִצַּח הוּד יִסוּד
וּמִלְכוּת.

וְעִיקַר הַחִילוּק הוּא, שֶׁבְּשְׁבִירַת כְּלֵי חֲסֵד וְגִבּוּרָה וְשְׁלִישׁ
עַלְיוֹן דִּתְפֹּאֲרַת כִּיּוֹן שְׁאוּרוֹתֵיהֶם בְּאוּ לְמִלּוּךְ בְּכִלְיָהֶם בְּלֹא
לְבוּשׁ, גִּרְמּוֹ לְכִלְיָהֶם לְהַשְׁבֵּר שְׁבִירָה גְּדוּלָה. מִשְׁא"כ בְּשְׁבִירַת
כְּלֵי ב' שְׁלִישֵׁי תְּפֹאֲרַת נִצַּח הוּד יִסוּד וּמִלְכוּת, כִּיּוֹן שְׁאוּרוֹתֵיהֶם
בְּאוּ לְמִלּוּךְ בְּכִלְיָהֶם כְּשֶׁהֵם מְלוּבָשִׁים [בְּלְבוּשׁ הַנִּמְשָׁךְ לֵהֶם
מֵהֵאֲרַת אַחֲוֵי אֲבֵא וְאִימָא]², זֶה גִּרְם שֶׁלֹּא יִשְׁבְּרוּ כְּלִיָּהֶם
שְׁבִירָה גְּדוּלָה.

וּמַחֲמַת זֶה כּוֹתֵב הֵרֵב שֵׁם, שֶׁכְּבוֹא הַתִּיקוֹן, יִהְיֶה כַּח לְכִלֵּי
ב' שְׁלִישֵׁי תְּפֹאֲרַת וְנִצַּח הוּד לְסִבּוּל אֵת אוֹר הַמוֹחִין שֶׁלֹּא ע"י
לְבוּשׁ. מִשְׁא"כ בְּכִלְיָהֶם הַעֲלִיוֹנִים שְׁאִינֵם יְכוּלִים לְסִבּוּל אֵת אוֹר
הַמוֹחִין אֵלֹא אִם כֵּן יִהְיוּ מְלוּבָשִׁים הַמוֹחִין בְּנֵה"י דְּאִימָא.

וְע"ז הַקְּשָׁה שֵׁם הֵרֵב וז"ל: וְאַעֲפ"י שֶׁהִנְצַח וְהַהוּד הֵם
מְכוּסִים וְסִתּוּמִים. וְכוּוֹנֵת קוֹשִׁית הֵרֵב [כְּדִלְקֵמָן בְּהַגְהַת
הַשְּׁמ"ש] הִיא, שֶׁהָרִי נוֹדַע שֶׁגַּם הַמוֹחִין הַנִּמְשָׁכִין בְּכִלֵּי נִצַּח הוּד
דו"א, הֵם מְגִיעִים מְלוּבָשִׁים וְסִתּוּמִים תּוֹךְ לְבוּשׁ נִצַּח הוּד

² ע"י אוצרות חיים דף י"א ע"ד ובאיפה שלימה אות ח'

דאימא. ולפי מה שביאר הרב היה צריך להיות שהמוחין הנמשכין בנצח הוד דז"א יהיו מגולין, שהרי כלי נצח הוד דז"א מאחר ולא היה בהם שבירה גדולה, יכולים הם לסבול את אור המוחין בתוכם אף בלא לבוש וכנ"ל, וכל זה אינו מתאים למ"ש הרב שהמוחין המגיעין לנצח הוד דז"א מלובשין וסתומים בנצח הוד דאימא.

ומתרץ הרב וז"ל: עכ"ז הרי נתבאר במקומו, כי החסדים מכים בהם ואורם יוצא לחוץ.

וראה בהגהת השמ"ש [שם אות א' והובאו דבריו באיפה שלימה אוצרות חיים דף י"ב ע"א אות י"ג], שפירש את דברי הרב וז"ל: המוחין דנצח הוד דז"א, הם מכוסים וסתומים תוך תרין פרקין תתאין דנצח הוד דאימא. עכ"ז הנה השני חסדים דנצח הוד, אחר שחוזרין לעלות באו"ח [מיסוד דז"א] להגדיל החסדים העליונים [דחסד וגבורה ושליש עליון דתפארת, הסתומים תוך יסוד דאימא שבחזה דז"א, כמ"ש בכוונת קונה הכל סידור דף ס"ז ע"ב], חוזרים [אותם חסדי נצח הוד] להתפשט תוך נצח הוד דז"א [כמ"ש בסידור דף ס"ט ע"א], ומפסיקים בין [לבוש] נצח הוד דאימא, לנצח הוד דז"א, [היינו שחסדי נצח הוד נכנסים בין כלי נצח הוד דז"א לבין לבושי נצח הוד דאימא], ומכים חסדי נו"ה בנצח והוד דאימא ומגלים את אור המוחין שבתוכן לחוץ, לתוך נצח והוד דז"א, עכ"ל.

ומעתה מובן דאעפ"י שבתחילה באו המוחין בכלי נצח הוד דז"א כשהם מכוסים וסתומים ע"י לבוש נצח הוד דאימא, מ"מ אח"כ כשנמשכין חסדי נצח הוד בנצח הוד דז"א [שהיא הכוונה שנסדרה בסידור דף ס"ט ע"א], הם מכים בלבושי נצח הוד דאימא. וע"י הכאה זו מתגלה אור המוחין שבתוך לבוש נצח הוד דאימא, וע"י זה מקבלים כלי נצח הוד דז"א את הארת המוחין שבהם מגולים בלי לבוש.

וראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ח ע"ב ד"ה לחזור] בכיאוורו על מ"ש בסידור [דף ס"ט רע"א]: לחזור ולהוריד הכפל שהוא

או"ח דחסדים דנצח הוד שעלו ליסודות דישסו"ת להורידם לנצח הוד דז"א. כתב ע"ז הרב באתי לגני וז"ל: [נראה לקוצר דעתי שתועלת הירידה הזו וכו'], ועוד הוא כמ"ש השמ"ש זיע"א בשער ט' פ"ב, שמכים [חסדי נצח הוד בלבושין] נצח הוד דאימא, ומגלים אור המוחין שבתוכם לחוץ תוך נצח הוד דז"א עיי"ש. [וכן מבואר בהגהת סידור רבי אליהו מערבי שבפאת השד"ה דפו"י דף ש"א ע"א בביאורו על סידור הרש"ש ח"ב ס"ט ע"א].

למדנו שבסידור [דף ס"ט ע"א] כשנמשכין או"ח דחסדי נצח הוד לנצח הוד דז"א, מתגלים המוחין שבנצח הוד דז"א, ומאירין עתה בלא מסך לבוש נצח הוד דאימא. וראוי להבין שגם מעצם הגהת השמש מובן שהמשך חסדי נו"ה לז"א שם תהיה הכוונה שחסדי נו"ה יכו בלבושי נו"ה דאימא ויתגלו המוחין שבתוכם וכנ"ל.

בקונה הכל יש חיזוק למוחין שבחו"ב דרחל, מכח גילוי המוחין שבנ"ה דז"א

מעתה נחזור למה שדנו בתחילה, ונאמר שנראה שגם בהארת המוחין הנמשכים בתיבת טובים [סידור דף ס"ה ע"א] מפרק עליון דנצח הוד דז"א לחכמה ובינה דרחל, יהיה בקונה הכל תוספת וחיזוק, וזה מכח שבקונה הכל נתגלו אותם המוחין והאירו הארה שלימה בנצח הוד דז"א, והארה גדולה זו נמשכה גם לנוק'.

ונראה שיש להביא ראיה להבנה זו, והיא מדברי הרש"ש [המובא באיפה שלימה דף ל"ו ע"א אות ב'] שכתב שם: שא"א להמשיך את כפל [או"ח] השני חסדים התחתונים דנצח והוד לחכמה ובינה דנוק', כי אם אחר ירידתם [של חסדי נצח והוד]

וחזרתם למקומם [בנצח הוד דז"א], שהוא אחר ירידת והמשכת ה'ב' צלמי ל"מ בקונה הכל.

למדנו שרק אחר שימשכו צלמי ל"מ בקונה הכל [סידור דף ס"ח ע"א וע"ב], יוכלו להימשך או"ח דחסדי נצח הוד בנצח הוד דז"א, ומשם ימשכו לחכמה ובינה דרחל.

והנה בשלמא לצורך המשכת חסדי נצח הוד לחכמה ובינה דרחל, מובן שיש צורך להמתין עד שיגמרו כל המוחין דמצד אבא להכנס כולל המשכת צלמי ל"מ³ [כנלמד מדברי האש"ל בהשמטות וכנ"ל]. אך עדין יש לשאול מדוע המשכת חסדי נצח הוד בנצח הוד דז"א, צריכה גם היא להשתהות עד שימשכו ל"מ דאבא, ומדוע שלא נכוין בהמשכת חסדי נצח הוד לנצח הוד דז"א, קודם המשכת ל"מ דאבא. שהרי המשכת חסדי החג"ת לחג"ת דז"א [שמשם עלה כפל חסדי חג"ת לחב"ד דז"א לגלות הארת המוחין שבראש ז"א, וגם להביא בחינת כתר לד"א כמבואר בסידור דף ס"ז ע"ב], הנה המשכות אלו לז"א, היו גם קודם שנמשכו ל"מ דאבא.

ואפשר שעפ"י הנ"ל, שבהמשך חסדי נצח הוד לז"א, הם מכים בלבושי נצח הוד דאימא הנמצאים שם, ועי"ז מתגלה הארת המוחין שבתוכם [כמ"ש בהגהת השמ"ש], ואז תמשך תוספת הארה מהמוחין המגולין שבפרק עליון שבנצח הוד דז"א לחכמה ובינה דרחל נוכל להבין שהיות שאין רצונינו שתמשך הארת מוחין זו לנוק' קודם גמר כניסת צלמי ל"מ דאבא, לכך השתהתה גם המשכת חסדי נצח הוד לנצח הוד דז"א, עד גמר המשכת צלמי ל"מ דאבא.

ונשוב ונבאר שהיות ויש תוספת הארה מהמוחין שבפרק עליון דנצח הוד דז"א בתיבת קונה הכל לחכמה ובינה דנוק'. והינו מלבד מה שכבר האירו המוחין בחכמה ובינה דרחל בתיבת טובים [סידור דף ס"ה ע"א], עוד יוסיפו המוחין להאיר

³ מפני פחד החיצונים וכמבואר בע"ח שער ל"ח פ"ז.

הארה גדולה יותר בחכמה ובינה דנוק' בתיבת קונה הכל, לכן בנין חכמה ובינה דנוק' יהיה עתה בשלימות כמ"ש בשעה"כ [דף ל"ב ע"ב וכנ"ל] וזה מכח הארה הגדולה שנתוסף עתה בחוב' דנוק' מהמוחין שבפ"ע דנ"ה דז"א.

ונראה שהמשכת מוחין אלו לנוק' נרמזה גם היא בשער הכוונות [דרוש כוונת העמידה דרוש ב' סוף כוונת קונה הכל דף ל"ב ע"ב שורה המתחילה יעקב], שכתב וז"ל: ואות כ' של הכל תכוין בה אל רחל, כי הנה עתה לוקחת ב' מוחין [דז"א] בשלמותם, מה שאין כן במילת גומל חסדים טובים כנ"ל, לפי כי עתה שנגמר אבא ליכנס, נמצא כי עתה המוחין שלה הם בשלימותם. וכאן יש לשאול למה כתב הרב ב' פעמים את ענין המוחין בשלימותם.

ונראה להשיב שהרב בא לבאר שיש ב' בחינות שונות של שלמות המוחין שבתחילה מבאר הרב שרחל לוקחת [מז"א] ב' מוחין בשלימותם, ושלימות זו ענינה במוחין המגולין שיש בז"א וזהו שכתב הרב בתחילה וז"ל: כי הנה עתה לוקחת [רחל מז"א] ב' מוחין [דז"א] בשלימותם והיינו שהמוחין המגולים וכו'. ואח"כ מבאר הרב את השלימות שיש במוחין דרחל מכח מה שלקחה מז"א, וזהו שסיים וכתב נמצא כי עתה המוחין שלה הם בשלימותם.

והיינו שבקונה הכל לוקחת רחל [הארה גדולה] מהמוחין המגולים שבנצח הוד דז"א, שהרי המוחין כבר אינם סתומים בלבד נצח הוד דאימא. והארה גדולה זו גורמת שאותה הגדלה שנעשית בתיבת טובים בחכמה ובינה דנוק' ע"י הארת המוחין שבפרק עליון דנצח הוד דז"א, תהיה עתה בשלימות יותר, ויושלם הגדלת בנין חכמה ובינה דנוק'.